

உதயதாரகை.—MORNING STAR.

Published on the 1st and 3d Thursday of every Month at one shilling a Quarter payable in advance

உ. புத். சஞ்சிகை யள | துஅாசஉ இந் புரட்டாதி. க, தேயதி வியாழ்ச்சிழமை, Thursday, September, 1, 1842 [Vol. II No 17

பாண்டியவள நாட்டுச் சரித்திரக் குறிப்பு

(Historical sketch of the Pandian kingdom)

(Continued from page 198)

விகவநாதநாயகனுக்கு இந்தப் பகுதி துரைத்தனமானது பிரமாணப்பூருவமாய்க் கொடுக்கப்பட்ட பிறகு, அந்தப் பகுதி துரைத்தனத்திலே தந்திரப்புகழ்ப்படுத்திக்கொள்ளப் புறப்பட்டுச் சோழ ராசாவின்மீதிலே திருந்து திரிகிராப்பள்ளியை வாங்கிக் கொண்டு அந்தத் துருக்கத்தின் அரண்பிப்புக்களைப் பலப்படுத்திக் கொண்டு அக்கேதான் இருக்கும்படியாய் ஒரு அரணமையுட்கட்டினான். அப்புறம் திருநெல்வேலிச் சமஸ்தானத்தையும் அதற்குத் தெற்கே இருக்கிற நாடுகளையும் கட்டிக்கொண்டு அவைகளிலே குடிக்களிலலாத பிரதேசங்களைத் தனான அடுத்திருந்து தொட்டியுச்சாதி அதிகாரிகளுக்குள்ளே பகுத்துக் கொடுத்தான அவர்கள் (எஉ) பேர்கள் இவர்களுடைய பிள்ளை பிள்ளைக்காரரென்று தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சிலவரை அதிகாரிகளுக்கு மூதாக்களாயிருந்தார்கள். அப்படி இருந்தாலும் இந்த விகவநாதநாயகன் பூர்வ ராசாக்களான பாண்டியர்கள் குடுமத்ததை நிரமூலமாகவேண்டிமென்று பிடித்திருக்கிற மாமத்தினாலேயும், பம்பத்தினாலேயும் அந்தச் சமஸ்தானத்தைச் சேர்ந்த குறையுதிசாரிகள் மிழித்துக்கொண்டு யுத்தத்துக்குப் புறப்பட்டார்கள் அந்தப் பாண்டிய ராசாவோடே ஐந்து ராசாக்கள் கூடிக்கொண்டு ஒரு தண்டெடுத்து விசுவநாதனுடைய காரியம் அதிகமாயோடெட்டாடாமல் எதிர்த்தார்கள். ஆனாலும் அந்தச் சச்சரவில் அவ் ராண்டியான விகவநாதனை சத்துருவுக்கு இடாவனாக ஏற்படுத்தி அந்த இருவரும் நேருக்கு நேரே தொந்தர்புத்தம் பண்ணும்படியாய்த் தீர்மானித்தார்கள். ஆகையினாலே, அந்த யுத்தத்திலே அக்கிர பாண்டியன் கொல்லப்பட்டான் விசுவநாதனுள் துன்பட்ட காயங்களினாலே மறநாள் இறந்துபோனபடியால் அவனுடைய செய்முறையிலேயும் அந்த காலமாயிருந்ததென்ற நமமுடைய சாதனங்களிலே சொல்லுகிறதென்று இன்னும் அவன் சொல்தமையத்தனனுடைய அதிகாரத்தை விஸ்தரிப்பித்தும் ஊர்ச்சிப்படுத்திக்கொண்டே செவ்வ காலம் துரைத்தனமபண்ணினுடையது சொல்லுகிறதென்று

விகவநாதனுடைய குமாரனாகிய கிஷ்ணப்ப நாயகனென்றவன் மதுரைக்கு இரண்டாவது துரையாகத் தன் தகப்பனுக்குப் பின்பட்டத்துக்கு வந்தான். அவன் பெருமார் குடி பாண்டியக்காரன அடக்கித்தெற்குப் புதுக் குடுமத்தினுடைய அதிகாரத்தை விஸ்தரிப்பித்தான். திருநெல்வேலியை விசாலமாகி அவைக்காரமபண்ணிப் பாளையக்கோட்டைக்குத் (Palameotta) தெற்கே ஒரு கிராமத்தை ஏற்படுத்தி அதற்குத் தன் பேராலே கிஷ்ணபுரம் (Kistnapuram) என்ற பேரிட்டான் இவ்விடத்தினுள் திருநெல்வேலிக்குச் சமீபத்திலேயும் ஒரு சிவாலையம பிராமணர்கள் வாசம்பண்ணுகிறதற்கு அக்கிரொரசிரமணியுக் கட்டிவைத்து இந்த இரண்டுக்குத் தாதுருத்துவமாக நடப்பித்துக்கொண்டு வந்தான் இவனுடைய குமாரனாகிய பெரிய வீரப்பநாயகன் ஓர் தவரிசையிலே மூன்றாவது துரையாயிருந்து தன் தகப்பனுடைய நடத்தை யை அதுசரித்துக்கொண்டு மதுரை அதிகாரத்தைப் பெருக்கப்பண்ணியுக் கேவிலகன் கட்டியுமவைதிக் ஆதினங்களை உண்டிப்பண்ணிக்கொண்டிருந்தான்.

இவ்விடத்திலே நாயகமாருடைய பரம்பரை பலவிதமாகச் சொல்லப்படுகின்றது எனவேனாலும், முத்தையாலினுடைய சரித்திரத்திலே பிள்ளையொரு கிஷ்ணப்ப நாயகனை இரந்தக்கடைசித் துரையாகிய பெரிய வீரப்ப நாயகனுக்குக் குமாரனென்று சொல்லுகின்றது. மற்றொரு கதை பெரிய வீரப்ப குமாரனுக்கு விசுவப்பனென்றும், குமாரகிஷ்ணப்பனென்றும், கஸ்தூரிசுவப்பனென்றும் மூன்று குமாரர்களுகிருந்ததாகவும் அம்முன்றுபெரும் ஒழுங்காக ஒருவன்பின்னொருவனுக்குப் பட்டம் ஆண்டதாகவுஞ் சொல்லுகின்றது. இவர்களிலே கடைசியான கஸ்தூரிசுவப்பனுக்குப் பிள்ளை பட்டத்துக்கு வந்தவன் கிஷ்ணப்பனென்றவன்

இவன் இரண்டாஞ் சகோதரமாகிய குமாரகிஷ்ணப்பனுடைய புத்திரன் இவனுடைய துரைத்தனம்மட்டும் சாதனத்திலே எழுதப்படுவதற்கு யோக்கியமான யாதொரு விசேஷமுமில்லை

இந்தத் துரைத்தனத்திலே மிகவும் விசேஷமாய்ச் சம்பவத்தெனவேனாலும், இராமநாதபுரத்துப் பாண்டியக்காரனைக் கீழ்த்திசைக்கு அதிகாரியாக உபசாரமாய் ஏற்றுக்கொண்டதுதான் இந்தக் காரியம் பதினாஞ் சதகத்தின் முடிவிலே உண்டானதாயிருக்கவேண்டும் மற்றவருடைய சரித்திரங்களிலே ஏறக்குறைய இரண்டு சதகங்களுக்குள்ளே இந்த ராசாங்கத்துக்கு மூலபுருஷாகுந்தரையிருந்தானென்றெதைக் குறித்துச் சொல்லுகின்றது எப்படியும் அந்த மறவ சரித்திரங்கள்மேற் சொன்ன இந்தக் காலத்திலே உடையாத்தேவனைவன் மதுரை ராசாவிலே ராமேசுரத்துக்குத் தருமகாத்தனென்று ஏற்படுத்தப்பட்டானென்று சொல்லுகிற மதுரையின் சரித்திரத்துக்குப் பொருந்தியிருக்கின்றது. ஆனபடியினாலே மறவ ராசாக்களுடைய அதிகாரமானது முதன் முதலொரு கிரமப்பட்டது இந்தக் காலத்திலே தானென்று சொல்லுகிற ஒரு அனுமானமுமீரந்து ஆகிலும் அவர்கள் முழுமையுஞ் சந்தரங்களல்ல. ஏனென்றால் குடும்பு பாண்டியக்காரரோடுமேயும், கொடியடிக்கிறவர்கள் பேரிலேயும் தவகர் அதிகாரத்தைச் செலுத்துமபடியாய் அவர்கள் தியமிக்கப்பட்டிருந்த போதையே மதுரைத் துரைத்தனத்துக்கு அவர்கள் கப்பங்கடமபடியாய்ப் பாத்தியப்பட்டிருந்தார்கள்

(இன்னும் வருடம்)

LIFE OF MOHAMMED —மகமதுவின் சரித்திரம்

யள. அதிகாரம்.

The Jews the special objects of Mohammed's enmity—Several tribes of them reduced to subjection—Undertakes a pilgrimage to Mecca—The Meccans conclude a truce with him of ten years—His power and authority greatly increased—Has a pulpit constructed for his mosque—Goes against Chabar, a city of the Arab Jews—Beseges and takes the city, but is poisoned at an entertainment by a young woman—Is still able to prosecute his victories

மகமதுபி ஏற்கனவே பூதருடன் மிகுதியும் அன்புகொண்டிருந்தாலும், பிற்காலங்களிலே அவர்களுக்கும் இவருக்குமிடையே தீர்ப்பு சம்பவத்தினால், அவர்களை எங்கே கண்டாலும் தனக்கு வகாலமுடியுமட்டும் துன்பப்படுத்திக்கொண்ட வந்தார் பிறகு மத்தியவுக்கையிலிருக்கிற பூதர்களாட்சியானகே இரூக்கா (Karnok) கோரோதா (Koradha) நாத்திரின (Nadhirites) என்ற ஊர்களில் செருக்கி வீழ்ந்து மகமது யுத்தஞ்செய்து அவர்களுடைய குற்றத்துக்குத் தகுந்ததாகச் சிலரைக் கொல்லுவத்துச் சிலரை அவஜூரிலல்லாதபடி பிறகுருக்கனுப்பி துன்புடைய பலவிதக் கொடுமைகளைச் செய்தவந்தார் மகமதுவினுடைய சீவ சரித்திரத்தின்படி இதற்குப் பின்பு (எஉ) முறையுத்தங்களை நடப்பித்து அவ்வொவ்வொரு யுத்தத்துக்குத் தாமே தனக்கத்தையுமின்றிச் சீரொலின ஆறும் வருடத்திலே மகமது (துசா) பேரையுஞ் சோத்துக்கொண்டு மக்கநகரியிற்கோலிதுக்குச் சமாதான யாத்திரைபண்ணும்படி உத்தேசித்தபொழுது மகமத்தின் சனங்கள் இவருடைய அபிப்பிராயங்களுக்கு விசேஷமாகிய மகமதுகோடிபாயா (Kodeibaya) என்ற ஊரின் சிவநாட்டவகத்தினது, தானவந்த எண்ணத்தைத் தெரிவிக்குமபடி ஒரு தானுதிப்பியை மகமத்துக்கு அனுப்பியவந்தார் அப்பொழுது மகமத்தார் அவரை உட்பட்டமாரட்டொடையது மறுத்துச் சொல்லியனுப்பினதினால் மகமது இரணவீரர்களை ஒருமிக வலமுத்து மகமத்தாருடைய யுத்தமபண்ணும்படி நிறையமபண்ணிக்கொண்டபொழுது மகமத்தார் சமேற ஆளணியிலலாத காரணத்தைத்தொட்டும், மகமது முன்னொரு முறையிற் தான் பிடித்துச் சிறைச் சாலையில வைத்த (ஆ) மறியற்காரரை விடுதலைபண்ணின கட்டாட்சத்தைத் தொட்டும், தாய்கள் முன்னெண்ணிப் பூரட்டாத்ததை விட்டுச்

சமாதானமென்று சொல்லித் தானுதிபதினை மகமதுவின் பான யத்துக்கு அனுப்பிப் பத்து வருடமளவுக்கு மாந்திரம் மகமதுவு ம அனுசாரிசனும் நினைத்த எவவேண்டியென்பதிலும் மக்கத்திற்கு பிர வேசமபண்ணலாமென்றும், அப்படிப் பிரவேசம்பண்ணாமுமொ முது யாதொருவித யுத்தாயுதவகளை அணிந்து வராமலும், வந்து ம மூன்று நாளைக்கு மேற்படும் தந்தியிருக்ககூடாதென்றும் ஒரு ப ருத்தன் உண்டாயிற்று 4

கோரூன் (சஅம்) அதி இர்த்தயுத்தத்தைப்பற்றி மகமதுநபி சொ ல்லுகிறதாவது, “வசவாசமற்ற மகநகரியார் உமக்கு (மகமதுவு க்கு) விசிராதமாக யுத்தஞ்செய்தால், மெய்யாகவே அவர்கள் த ன்கள் முதுகைத் திருப்பிக்கொள்ளுவார்கள் மக்கத்தின் பள்ளத் தாக்கிலே உமருடைய கரமவர்களிலேகரமலும், அவர்களுடைய கரம உமமிலேகரமலும் இருக்கும்படிபண்ணினவா பரரானே.” மகமதுநபி தான் மகக்கத்திற்குட்பட்டது தான் கண்ட சொப்ப னத்தின் பலனென்பதாகச் சொன்னார், “எப்படியெனில்,” பரா பரனுக்குப் பிரியமாலு உங்களுக்கு யாதொரு சேதமுமில்லாமல் மக்கத்தின் தேவாலயத்துக்கு ஈங்கள் போவீர்களென்று மகமது சொப்பானக் கண்டார். இக்கனவின் நிமித்தமாக அவருடைய ப ராக்கிரமத்தவழி அதிகம உயரவேண்டியவந்தது. கொஞ்சநா டசென்றவுடனே, மகமது ராசாவும், முல்லீம் அறுசாரிகளுக்குக் குக்குவாகவும் நியமிக்கப்பட்டதினால் அவருடைய தலையில் உ ரோமங்கையும் அவர் கால் முகங்கழுவின் தண்ணீரையும் எடுத்திச் சேர்த்து அவைகள் தேவ வரப்பிரசாதத்தையுடையனவென் றெண்ணினார்கள்

அரபி தேசத்துக்குச் சோந்த வேறொரு பட்டணத்திலிருந்து மகமதுவுடன் சமாதான பொருத்தனை பண்ணும்படியாய் அனு ப்பப்பட்ட ஒரு தானுதிபதி மகமதுவின் அறுசாரிகள் அவருக்குக் கூடாமு ஒடுக்கவணக்கத்தையும் பத்திடையும் கண்டபொழுது மிகுதியுமவிமதிதகுகொண்டாராம் அந்தத் தானுதிபதி சொல்லு கிறதாவது, “பாசியாவிலிருந்த (Chosroes) என்பவரையும், உ ரோமாபுரியின் சீசரையும் (Cassar) நான் கண்டேன் ஆனாலும் ஒரு இராசாக் குடிசைத்தாரார் சங்கடிகப்படுவதிலும் மகமதுநபி யோ தமது கூட்டாளிகள ல அதிகமாய்ச் சங்கடிகப்பட்டார்

இந்தவேண்டியே மகமதுநபி தமது குலாசாரத்துக்குத் தகுந த ஆடம்பரங்களை நடப்பிக்கத் துடங்கினார். எப்படியெனில், ம த்திலுள்ளே ஒரு பள்ளிவாசலைக் கட்டி அதற்குத் தானே முதலா னியாகி வெருகாலமாக அவர் தின்ம பிரசங்கம்பண்ணுதவதற்குயா தொரு பிரசங்கக்கூடலவராதிருந்தபொழுது பேரிச்ச மரமென்று சொல்லப்படுவதாயி (Palm tree) ஒரு மரக் குற்றியை நிலத்தி லே வைத்து அதின் மேல் ஏறி நின்று பிரசங்கம்பண்ணிவந்தார்

ஆனாலும் இதுசற்றே வசநியன்மாய்க் கண்டபடியால் மகமதுநபி யின் மனைவர்களில் ஒருத்தியினுடைய புத்தயில் படி இரண்டு படி களுள் பிரசங்கக் கூடகைக்கட்டுவீத்து அதின் மேலேறி நின்று பிரசங்கம்பண்ணிவந்தார்

இந்த வருடத்திலேதானே மகமது பூதர்களாட்சியான சேபா (Chaibar) என்ற ஊரைப் பிடிக்க முற்றிக்கையோட்பொழுது, அவ்வூரார் மிகவும் பராகிரம வீரத்துடனெதிர்த்துநின்றாலும் பிற கு முத்துகூடாகு ஓடிப்போனார்கள் பிறகு மகமதுவும் அவரு டைய துணைவருக் கோத்து (Hareth) எனவருடைய வீட்டில்

4 “மிகுதியும் இரக்கமுள்ள பராபரனிமமத்தை முன்னிட்டிக் கொண்டு” என்ற வாசகத்தை வைத்துப் பொருத்தனைபண்ணவே ண்டுமென்று மகமது ஆவீ என்பவருக்குச் சொன்னபொழுது, ம க்கத்தாரா அதற்குத் தடைசொல்லி “ஆ! உமருடைய நாமத்திலு லே” என்ற வாசகத்தைச் சூடிய எழுதச் சொன்னார் அதற்கு மகமதுவுமுடம்பட்டார். பொருத்தனையினுடல் வாசகமாவது, “பராபரனுடைய அப்போஸ்தலகூடிய மகமதுநபி மகநகரியா ருடல்பண்ணிக்கொண்ட சமாதானமாவது”

இதற்குச்சொல்லே (Sohal) என்பவன் தடைசொல்லிச் சொ னனதாவது, “நீப்பராபரனுடைய அப்போஸ்தலனென்று நா ங்களொத்துக்கொண்டிருந்தால் நாவகன் உமக்கு யாதொரு எதி ரிடையுஞ்செய்யவில்லை” ஆகையினால் சோகேவெனடவா சொ ள்னை பிரகாரமாக எழுதுமபடி மகமது ஆவியென்பவனிடத்திற் சொன்னார் எப்படியெனில், “அப்பாலாவின் குமாரகூடிய மக மது மகநகரியாருடல்பண்ணிக்கொண்ட பொருத்தனையாவ து” இதை பொருத்தனையினுடல்வாசகம்

ருக்ககொள்ள, அவருடைய மகளாகிய (Zeinab) சீகுப் என்பவ ளள் மகமதுவுக்கும் அவருடைய ஏவற்பணியிடையகாரருக்கு ஒரு விருந்துணடுபண்ணுதையில ஒரு ஆட்டுத் தொடையிலே நஞ்சுபா ய்ச்சிச் சமைத்து வைத்தான் அதை எடுத்து மகமதுவின் கட்ட டாளியாகிய பேசா என்பவன் (Bashar) கொஞ்சந் திக்குது தி கை முன்னே நிலத்தில் விழுந்திறங்கு போனார். மகமதுவுந் தா ன வாய்க்குள்ளே வைத்துச் சப்பின் மிகுதியான பக்கை வீழுவகா ம்ந்துபயின்தினுற் சாவாமற்றப்பிக்கொண்டார் அப்படியிருந்தும் அவர் தின்ற அவவளவும் வெளியிலே கக்குமபடிக்கென்னவித அவி முதத்தைக் கொடுத்தாலும் ஒன்றுசேரும் கட்டுப்படாமற்போனதி லால் மூன்று வருடத்துக்குப் பிறகு இந்த நஞ்சுதானே அவருடை ய சீவ காலத்தை முடித்தது. அவர் தின்ற நச்சிறைச்சி தனக்கு நஞ்சுட்டியிருக்கிறார்களென்று மகமதுவுக்கேறிவித்ததென்றி சீவீர் சொல்லுகிறார்கள் ஆனாலும் நேரம்போயிற்று, நஞ்சுபோட்ட சீ குப் என்பவன் ஏனிப்படிப்பட்ட கொடிய செயல்கையைச் செ ய்தாயென்று தேட்டபொழுது அவர் சொன்ன மறுமொழியா வது, “மகமது சத்திய நயிதானே என்பதைச் சொதித்தறிய இப் படிச்செய்தேன் அவர் சத்திய நயியாயிருந்தாரேயாகில், இத் த இறைச்சியில் நஞ்சுபாய்ச்சியிருக்குதென்பதைமுன்னமே அறிந் துகொள்ளுவார் அப்படியவர் அறிபாதிருந்தால் உலகத்தாரும் இப்படிப்பட்ட கொடிய துட்டனிலிருந்து விலகிக்கொள்ளுவா ர்க்கொள்”

இப்படி நஞ்சுபோட்டதினால் அவருக்கியாதாமொரு ஆக்கின பண்ணினாகளோ அல்லவோ தெரியாது அவர் செய்த குற்றத் தைப் பொறுத்துவிட்டார்களென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள் இ லா அதற்காக அவரைக் கொன்றுபோட்டாராகின்றென்று சொல் கிறார்கள் பிறகு இவருடனே பகையாளிகளாயிருந்த பூதர் திரு மபவும் இவருடனே யுத்தத்தைத் தொடுத்தார்கள் மகமது வே தா (Bedar) வெட்டியபரா (Waitibar) சேலாலிமா (Salalima)எ ன்னுமிடங்களைத் தனதானேகூகு சீழ்ப்படுத்திக்கொண்டு வருடா நதம் அந்த ஊரகனிலுள்ள பேரிச்ச மரங்களின் புரோசனங்களி ல் அரைவாசியுந் தனக்கிழந்தால் தவிரகளை தானே அந்தந்த ஊ ர்களை ஆட்சிபண்ணலாமென்று அவர்களுடன் பொருத்தனைபண னிக்கொண்டார் இப்படியாக அவர்கள் பொருத்தனைபண்ணிக் கொண்டு தங்கள் ஐராமங்களிலுள் குறிச்சிகளிலுள் தொர்ந்தறையி ல்லாமல் வாசம்பண்ணினார்கள் மகமதுவுக்குப் பிறகு அரசாட் டிப்பண்ணின (Omar) ஒமர் என்பவன் மகமதுநபி சாகுமபொழு து அரபிதேசத்தல் இவருகை மறவகள் பிரபலியமாகவிட்டபடா தென்று தனக்குக் கட்டணியிடப்போனாரென்று அவர்களை அவ ஶூரில் இருந்து துரத்தவிட்டான்

THE SKEPTICAL YOUNG OFFICER

BY THE LATE REV DR J M MASON, OF NEW YORK.

(Concluded from page 191)

At the mention of “depravity,” the officer smiled, and seemed inclined to jest, probably suspecting, as is common with men of that class, that his antagonist was going to retreat into his creed, and intrench himself behind a technical term, instead of an argument. The triumph was premature

“You do not imagine, Sir,” said he, continuing his discourse to the officer, “you do not imagine that a man who has been long addicted to steal- ing, feels the force of reasoning against theft as strongly as a man of tried honesty If you hesitate, proceed a step further You do not imagine that an habitual thief feels as much abhorrence of his own trade and character, as a man who never committed an act of theft in his whole life And you will not deny that the practice of any crime gradually weakens, and fre- quently destroys, the sense of its turpitude This is a strong fact, which, as a philosopher, you are bound to explain To me it is clear as the day, that his vice has debauched his intellect, for it is indisputable that the con- siderations which once filled him with horror, produce now no more im- pression upon him than they would produce upon a horse Why? Has the vice changed? Have the considerations changed? No The vice is as per- nicious, and the considerations are as strong as ever But his power of perceiving truth is diminished, and diminished by his vice for, had he not fallen into it, the considerations would have remained, and, should he be saved from it, they would resume their original force upon his mind. Per- mit yourself, for one moment, to reflect how hard it is to persuade men of the virtues of others against whom they are prejudiced! You shall bring no proof of the virtues which the prejudice shall not resist or evade Remove the prejudice, and the proof appears invincible Why? Have the virtues changed? Has the proof been strengthened? No. But the power

கவெண்டியிருக்கின்றது. இப்படிக்கில்லாமதங்களைத் தாங்களே புகழ்த்துகொள்வதினூற் பிரயோசனமென்ன? மலையைப்பார்த்து நாய்குலைத்தால மலைக்குச் சேதமோ நாய்க்குச் சேதமோவென்று ஊருங்கள் இனிமேலெகாவது விருதாவிலே வீண்பொழுது போக்காமல் உங்கள் உங்கள் காரியங்களைப் பாருங்கள்.

கொழும்பு, து.அ.ச.உ. (ரு)
ஆவணி 1887 நத

இப்படிக்கு
ஓர்முல்லீம், அவீஅகம்ப்

பத்திராதிபர் துறிப்பு

எங்கள் மகம்மது சிநேகிதர்களில் எவரையென்கிணங்குவோவப் படுத்துமபொருட்டு அவர்களுடைய நயியைப்பற்றி அசத்திய சரித்திரத்தை நாங்கள் உதயதாரகையிற் பிரசுரஞ்செய்யவில்லை நாங்கள் தாரகையில் முறைக்கு முறை மகம்மதுவைப் பற்றிய பிரசுரஞ்செய்தவருடிற சரித்திரஞ் சத்திய சரித்திரந்தானென்று மேலைச் சஞ்சிகைகளிலொன்றிற் கூறினோம். போதிய அத்தாட்சியிருக்கிறபடியால் இன்னும் அப்படியே இச்சஞ்சிகையிலுங்கூறியிருக்கிறது. ஆனாலும் எங்கள் மகம்மது சிநேகிதர் எங்கள் எண்ணத்தெவிட வித்தியாசமான எண்ணத்தைக் கொண்டார்களானால் அத்தற்கவர்கள் போதிய சாட்சி காட்டவேண்டியது அப்பொழுது தாரகையை வாசிப்பவர்கள் எங்களுக்குள்ள வாத்தத்தைப்பற்றித் தீர்மானஞ் சொல்லுவார்கள்.

கொழும்பிலுள்ள "ஓர் முல்லீம் என்பவர் எந்த மதம் பொய் எந்த மதம் மெய்யென்று உங்களைச் சொல்லக்கூடும்?" என வினாவினார் அதற்கு மறுமொழி எங்களைச் சொல்லக்கூடும் இதுகாரியம் திறந்த மனதின் கரவடமில்லாத நெஞ்சையுமுடையவா அனைவருக்கும் விளங்கும், யோவான க. அதி யசு. வச நிடாய பபிரமாணம் மோசேயின் மூலமாய்க்கொடுக்கப்பட்டதும் கிருபையுடஞ் சத்தியமும் யேசுத்திவினாவின் மூலமாயுண்டாயின

இதில்தவாகளுடைய வேதாக்கமத்தையும், மகம்மது மதாதுசாரிகளுடைய கோருகாமத்தையும், வேதாந்த அல்க்கையுங் கவனமாய் வாசிக்கிறதினால் சத்தியப் பிரபவியத்தை நாடித்தேடும் உத்தமனெருவன தினமையிலிருந்து நன்மையையும், சத்தியத்திவிருந்து அசுசத்தியத்தையுமிவரான, ஆகையால் வாசித்து வினக்கியறிபுப்பாருங்கள்.

இன்னும் மேற்கூறிய "ஓர் முல்லீம் என்பவர் அந்தந்த மதத்தார் சகலரும் அவரவர்மதங்களே மேலானதென்று விசுவசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்" எனச் செப்டுகிறா மனிதரனைவரும் அப்படியே விசுவசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களென்று நினைத்துக்கொள்ளுகங்கள். பின்னேச் சத்தியம்தெமவை? எல்லாஞ் சத்தியம்தமோ? பரசபரனுடைய போதனையை யல்லாடல மனிதருடைய போதனையை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறதேயில்லை. இவைகளைப் பற்றி நாம் ஆராய்ச்சிசெய்யவேண்டிய சமாதானமே எம்மியதயத்திலிருந்தாருகை செய்யும் கோபமானது நடுவு நிலையையையுறித்து அறிவை மயக்குகின்றது. ஒரு கோபியினுடைய சொல்லை நாங்கள் நம்பக்கூடாது, அது தகுந்ததல்ல குலைக்கிற நாய் ஒரு காகத்தை வெருட்டிப் பயப்படுத்தக்கூடும். ஆனாலும் அந்த நாய ஒரு சிங்கத்தை ஒன்றுஞ் செய்துகொள்ளமாட்டாது. அப்படியே ஒரு மலையைப் படைத்தவா அம்மலையைப் பார்த்து நீ தளபபட்டு அப்படிமபோவென்று சொல்லுமளவும் அது ஒரே கீழலில் நிறுகும். ஆனபடியால் சத்தியத்தை நமபுகிறவன பயப்படவாருதல் கோபட்டையவாருதல் வேண்டியவராது மகம்மது மதாதுசாரிகள் தங்கள் கோருகாமஞ் சத்தியமுள்ளதென்பதை சூயிக்குமபடி நியாயங்களைக் காட்டும், அப்படியே எங்கள் புதியேறப்பாடு உண்மையுள்ளதென்பதை உறுதிப்படுத்தும்பொருட்டு நாவகனும் நியாயங் காட்டுகிறும் அப்பொழுது புத்தியுள்ளவா எங்களுக்குள்ள தர்க்கத்தைத் தீர்மானப்பண்ணாட்டும்

[Theological and Moral questions]

என்னருமைத் தாரகையே,
நீ பற்பல சாதியாரையுயிர், மதத்தாரையுஞ் சதாகாலமுஞ் சந்திக்கின்றபடியால் யான் வினாவுஞ் சில சிறு வினாக்களுக்கு நீ தயை செய்து அவர்சனிடம் விடைகள் பெற்றுத்தரும்படி விரும்புகிறேன்

க வினா. கத்தர் நமமையும் பூமியின் கட்டோன்றியிருக்கிற சகல வஸ்துகளையும் மற்றுமுண்டான சகலத்தையும் ஏன் சிருட்டித்தார்?

உ வினா சிலரைக் குருடராகவும், சிலரை மூடவராகவும், சிலரை ஊனவானிகளாகவும், சிலரை அறிவானிகளாகவும், சிலரை மூடராகவும் இப்படியே பலவிதமாகவுமென் படைத்தார்?

க வினா மனிதனைப்படிப் பாவியானு? ஊழினாலோ, அல்லது அவனிப்பிறப்பிற் செய்துகொண்ட செய்கையினாலோ?

ச வினா நன்மை தீமை இப்படிப்பட்டவையைப் பகுத்தறியக் கூடாத சிறுவர் மரணிக்குமபோது எங்கே போவார்கள், மோட்சத்திற்கோ? நரகத்திற்கோ? பலபல சமயங்களும் அவரவர்கள் சமயப்படி இவ்வினாக்களுக்கு விடைகொடுக்கக் கேட்கிறேன்.

யாழ்ப்பாணம், ச.உ.அ. இப்படிக்கு
ஆடி 1887 யருத்— என்னருமைத்தாரகையே உன் பெருமைத்தோழன் வணக்காபென்.

மேலை வினாக்களுக்கு விடை.

க. விடை கடவுள் தம்முடைய தேவலட்சணங்களை விளக்கும் பொருட்டே சராசரங்கள் யாவையுஞ் சிருட்டித்தார்

உ விடை கடவுள் சிலரை அறிவானிகளாகவும், சிலரை மூடராகவும், சிலரை ஊனவானிகளாகவும், படைக்க வந்தது அவருடைய சித்தமேயல்லாமல் மற்றுமபடியல்ல

க விடை எங்கள் ஆதி தாய் தகப்பன் பராபரன் விதித்த கட்டளைகளைக் கட்டு பாவினா ளர்கள் ஆகவே, நாமும் நன்மையை விட்டுத் தீமையைச் சார்ந்து சத்தியத்தை நாடவிரும்பாதவர்களாயிருக்கிறோம்

ச. விடை பாவத்தை விலக்காமலும் குணப்பாடமறுமிருக்கு மனைவரையும் அவரவருடைய நன்மை தீமையைப் பற்றிய அறிவினாபடி கடவுள் நீதிக்கேற்ப்சிட்டுப்பாரா. ஆதலால் பாவஞ் செய்யாத சிறு பிள்ளைகள் ஆகினை பண்ணப்பட்டமாட்டார்கள். அவர்களே மோட்சபதவிக்குப் பொவாரகொன்று நாம் நினைக்கிறோம். ஆனாலும் இதைப்பற்றி வேதாக்கமம் ஒன்றும் எங்களுக்குப் போதிக் கவிலலை.

A QUESTION ON ENGLISH GRAMMAR.

To the Editor of the "Morning Star"

SIR,
A question on English Grammar having arisen in my mind, I wish very much to propose it to the readers of your valuable paper, and receive a satisfactory answer,—and that is,
In Lennie's Grammar, it is said, "An adverb is a word joined to a verb, an adjective or another adverb, to express some quality or circumstance of time, place or manner respecting it," which definition means that adverbs qualify verbs, adjectives and other adverbs. But there are some instances in which the adverbs, as appears to my poor knowledge, do not qualify either of the above three parts of speech, such as, "They saw me only, I saw him too, He learns Algebra also, We are but of yesterday" Here the adverbs *only, too, also, and but*, respectively qualify *me, him, Algebra, and yesterday*, which are pronouns and nouns—Besides, in the sentences, "He cast a stone a little above my breast, I cast a stone exactly under his breast," the adverbs *a little and exactly*, respectively qualify *above and under*, which are prepositions. There are several other sentences in which adverbs qualify other parts of speech than verbs, adjectives and other adverbs

This opinion is corroborated by some Grammarians, who are authors of some Grammars, as Hall, and others. But some of our native friends disagree to this opinion, and assert that adverbs cannot qualify other words than those mentioned in Lennie's Grammar. Therefore I pray such friends to submit their thoughts in regard to the above examples in one of the ensuing numbers to the judgment and decision of your readers. Or if they be silent, let any Grammarian say whether my opinion is right or not.

As the English and Tamil Grammars are as heterogeneous to each other as the languages themselves, the foregoing paragraphs can hardly be rendered into proper and forcible Tamil, and therefore a Tamil translation of them is here omitted. I am your obdt servant,
Oodooptty School 8th Aug. 1842, S. MANICAVASAGAN.

20196

சம். அதிகாரம்

அறன்வலியுறுத்தல் — *The power of Virtue.*

௩௮. வீழ்நாள்படாமை நன்றிநினைவொருவன் வாழ்நாளி வழியடைக்குங் கல்.

பு. தருமத்தைச் செய்யாமல் ஒழியுந் தினங்கள் உண்டாகாமல் ஒருவன் தருமத்தைச் செய்வானால் அந்தச் செயலானது அவனுடைய தேகத்தோடே கூடும்படிக்கு சீவகாலதினங்கள் வரும் வழியை வராமல் அடைக்குங்கல்லாகும்.

He who suffers no day to pass unimproved, but continually, does some good, such conduct will be a stone to stop the approach of other births * *Drew.*

௩௯. அறத்தான்வருவதே யின்பமற்றெல்லாம் புறத்தபுகழமுயில.

பு. இன்பமாவது இல்லறத்தோடுபொருந்தி வருகதேயாம்; அதனோடு பொருந்தாது வருபவையெல்லாம் இன்பமாயினும் அந்த இன்பத்துக்குப் புறமாகிய துன்பத்தைபுடையவையாம் அதுவுமல்லாமலே புகழமுடையவையும் அல்லவாம்.

That pleasure only which flows from virtue is pleasure, all else is not pleasure, and it is without praise *Drew*

Pleasure from virtue springs; from all but this No real pleasure ever ensues nor praise *Ellis*

௪௦. செயற்பாலதோரு மறனையொருவற் குயற்பால தோரும்பழி.

பு. ஒருவனுக்குச் செய்யப்படுவதாகிய உரிமையை யுடையது தருமமாகிய நல்வினையே, ஒழியப்படுவதாகிய உரிமையை உடையது பழிக்கப்படுவதாகிய தீவினையே.

That which it is meet to do is virtue, that which it is meet to abandon is vice. *Drew.*

Know that is virtue which each ought to do, What each should shun is vice *Ellis.*

வெஸலி ஆபிரகாமென்பவர் பாடிய

தோத்திர ஞானத்தும்

அஞ்ஞான காண்டம்.

அவ்வீதஉண்மைசொல்லாண்டவர் கட்டினதும் அரும்பாவச் சந்திதான்
வெவ்வேறஞ்சாதிபுந் தொழில்களுமாக வெகுநிவாச்சுதே ஞானப்பெண்ணே
பெண்களைத் தெய்வமென்றெண்ணிமார்த்தகமும்பெய்களைத்தெய்வமென்றெண்ணிமார்த்தகமும்

* i. e. He will be delivered from the numerous births and deaths to which others are liable.

விண்படர்சூரியனைத் தெய்வமார்த்தகமென்றெண்ணுவர் வேடிகை ஞானப்பெண்ணே உ.௬
சந்திரனைத் தெய்வமாயெண்ணுவார்ச்சுமுஞ்சாரக்கின்தெய்வமாயெண்ணுவார்ச்சுமு
இந்திரனைத் தெய்வமாயெண்ணுவார்ச்சுமு இன்னஞ்சொல்லக்கேள் ஞானப்பெண்ணே உ.௭
பீனாமைபல நிநாதிக்கமவாயெண்ணும்புரகராண்பலராமன ஞானப்பெண்ணே உ.௮
பிரமணகணபதி கந்தனவயிரவன் பேரகோரவீரபத்திரையனார் விநாயகபரிபாண்டவனைத்தெய்வமாயிடும விண்பெய்கள வேடிகை ஞானப்பெண்ணே உ.௯
சுருக்கல்லைச்செங்கல்லைச் சுண்ணாம்பெய்கலைத்தெய்வமாயிடும ரமண கணாழிப்படவகணப் பெருஞ்சுவாசகித்திரமாமபடக்கித்திரம்பெய்த்தெய்வங்காண்பாயே ஞானப்பெண்ணே உ.௧௦
பொன்வெள்ளிசெம்புடன வெண்கலம்பித்தனை போகுமெழுக்குடன்பிங்கானும் நன்னயமானவரத்திரசத்தா ஞானப்பெண்ணே (இனனும் வரும்.) உ.௧௧

புரட்டாதி மட.

சாதிசு. புரட்டாதி மடுதி. முதல் ஐப்பசி மசதி. வரைக்கும்.

உ.கி.	தமிழ்தி.	வாரம்	நட்சத்திரம்.	திதி.	யோகம்	கரணம்.
15	க	வி	உ	சு	அ	வி
16	உ	வெ	க	க	க	பா
17	க	ச	உ	தி	தி	க
18	ச	நா	க	ச	ம	
19	சு	ஞா	ச	0	சு	உ
20	சு	செ	ச	0	சு	
21	எ	ட	சு			
22	அ	வி				
23	க	வெ				
24	ய	ச				
25	ம					
26						
27						
28						
29						
30						
Oct 1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						

சனிசகிழமைச் சங்கிராந்தி நாடி உ.ச வினாடி சகல. துலாரவி.